

ΘΕΜΑ: Περιβάλλον και Πολιτισμός 2010-2011: «Φωνές νερού μυριάδες»

Η Εθνική Πινακοθήκη συμμετέχει με έργα:

Ψυχρολουσία, 1898, του Γεωργίου Ιακωβίδη

Εκφραστικό έργο με δράση, ιδανικό να μιλήσουμε για τη Σχολή του Μονάχου, αλλά και τη χρήση του νερού. Παίρνοντας πληροφορίες από μία διαφορετική εποχή, γίνονται συγκρίσεις με το σήμερα και ανακαλύπτουμε τις αλλαγές παροχής νερού στο σήμερα (βροχή, ποτάμια, πηγές, πηγάδια, στέρνες, σωληνώσεις).

Νεκρή φύση με την Ακρόπολη στο βάθος, 1931, του Κωνσταντίνου Παρθένη

Αφορμή να μιλήσουμε για τον μοντερνισμό, αλλά και για την ευμετάβλητη μορφή του νερού σε διάφορα δοχεία, βάζα, ποτήρια, μπουκάλια, στάμνες, καθώς και για την ευμετάβλητη χρωματική του διαφάνεια.

Το Νερό, 1965, του Νίκου Χατζηκυριάκου Γκίκα

Μιλάμε για τον κυβισμό, αλλά και τη μορφολογία του νερού στη φύση.

Το νερό χρωματίζεται από το περιβάλλον;

Ποιες παρατηρήσεις έκανε ο Γκίκας για να συνθέσει το δικό του νερό;

Τα παιδιά ανακαλύπτουν το νερό και σε έργα άλλων ζωγράφων, όπως των Νικολάου Γύζη, Παναγιώτη Τέτση, Παύλου Ροδοκανάκη, Μιχάλη Μανουσάκη κ.ά.

Τέλος, η ροή του νερού μας οδηγεί στο παιδικό εργαστήριο.

Τα παιδιά, γεμάτα εικόνες, χρώματα δημιουργούν τα έργα τους, με βασικό υλικό έμπνευσης το νερό - πολύτιμο αγαθό ζωής.

Συντάκτης κειμένου Μιχάλης Μαδένης

Τα έργα που παρουσιάζονται είναι από το θέμα Περιβάλλον και Πολιτισμός 2010-11:
«Φωνές νερού μυριάδες».

Τα έργα δημιουργήθηκαν στο παιδικό εργαστήρι της Εθνικής Πινακοθήκης με επίβλεψη του υπεύθυνου του εργαστηρίου Μιχάλη Μαδένη και φωτογραφήθηκαν από το φωτογράφο του μουσείου Σταύρο Ψηρούκη.

Τα υλικά είναι χαρτί, μολύβια, παστέλ, νερομπογιές, διάφορα χαρτιά συσκευασίας, χάρτινα κουτιά προϊόντων, δίνοντας με αυτόν τον τρόπο και το μήνυμα της ανακύκλωσης, με το σκεπτικό ότι κάθε κομμάτι χαρτιού είναι πολύτιμο. Η διάσταση των έργων είναι 35x25 εκ. και έγιναν το 2010-2011.

